

den naam René van Châlons, wien de goederen van dat huis, en daaronder het prinsdom Oranje, van moederzijde waren aangekomen.

De geldigheid van deze testamentaire beschikking bleef niet onweersproken, als in strijd met de regelen van opvolging, te voren in het huis van Châlons (1) vastgesteld, terwijl het geheele feit van een testamentaire beschikking over de erfopvolging ten behoeve van iemand, die daarop door afstamming geen aanspraken had, wel eenigszins bedenkelyk mag heten.

Tot degenen, die recht op de nagelaten goederen van René van Châlons meenden te kunnen doen gelden, behoorden de afstammelingen uit een jongeren tak van het huis Châlons.

Jan van Châlons, door wiens huwelyk met Maria van Baux in 1389 het prinsdom Oranje in het huis Châlons was gekomen, had namelijk twee zoons nagelaten: Louis, wiens tak uitstierf in het huis van Nassau, en Jan, heer van Joigny, wiens tak uitstierf in het huis de Sainte-Maure.

Adrien de Sainte-Maure, comte de Nesle, had uit zijn huwelyk met Charlotte de Châlons, twee kinderen, een zoon die kinderloos overleed, en een dochter Louise, gehuwd met Giles de Laval. Hun eenig kind Gabrielle de Laval huwde met François Aux Epaulles, uit welk huwelyk een ongehuwde zoon René Aux Epaulles, marquis de Nesle, en een dochter Magdeleine, die in 1627 met Bertrand André de Monchij in het huwelyk trad.

Hun dochter Janne de Monchy trouwde in 1649 met Louis Charles de Mailly, waardoor de aanspraken op het prinsdom Oranje in dat geslacht gekomen zijn.

Evenals reeds vroeger bij arrest van den Conseil d'Etat van 29 Nov. 1553 geschied was, werden die aanspraken bij arrest van 16 Jan. 1706 geldig verklaard, (2) ten behoeve van den kleinzoon van Louis Charles de Mailly en Janne de Monchy, te weten: Louis de Mailly, den derden van dien naam, markies van Nesle en Mailly-Montcavrel. Waarop deze bezit deed nemen van het prinsdom, wyl er destijds door den dood van onzen stadhouder Willem III nieuwe geschillen over de opvolging ontstaan waren.

Na den vrede van Utrecht kende hem Lodewijk XIV, onder voorbehoud van de soevereiniteit en het genot der heerlyke rechten (3), de bevoegdheid toe om den titel prince d'Orange, aan te nemen. De regeling bij dien vrede, tusschen den Franschen Koning en de erfgenamen van Willem III aangaande het prinsdom getroffen, maakten Lodewijk XIV ongetwijfeld bevoegd om over dien titel te beschikken.

Ook zonder in een appreciatie te treden der oude aanspraken van den tak waaruit de markiezen de Mailly-Nesle gesproken waren, moet men dus erkennen, dat het geslacht de Mailly thans alle recht heeft den blooten titel te voeren, die sedert genoemde regeling eveneens gevoerd wordt door den Koning van Pruisen en de nakomelingen van Johan Willem Friso.

(1) De heer Wildeman maakte verleden jaar bij de bespreking van het Koninklijk Wapen, aanmerking op de schryfwijze Châlons in plaats van Châlon. De Fransche schryver echter geeft, onder vermelding dat beide afwisselend voorkomen, den voorrang aan Châlons.

(2) Wij laten hier natuurlijk in het midden of genoemd lichaam bevoegd was deze zaak te beslissen.

(3) Het gebied van Oranje werd in 1731 onder de kroondomeinen opgenomen.

Curiosum uit het trouwboek der Herv. Gem. te Rijnsburg.

In bovengenoemd trouwboek begint het jaar 1757 aldus:
Huyg Thyse Moraal en Kaatje Blankert

24 Jan. Een jeugdig paar
Ieder 70 jaar.

Gideon *Buytendijk* wedr. van Jannetje van *Egmond* en
Jannetje *Mes* jd. ider classis 3 gld. dus f 6.

Dit jaar begint met klugtig paaren:
Een oude voogd van zestig jaaren
Trouwt zijn pupil, is dat geen klugt?
Nog minderjarig én bevrugt.
Getrouwd: en in den eersten nacht
Heeft zij twee kinders voortgebracht
Geen neegen maanden sijn verlopen
Als de eerste vrouw nog 't oog had oopen.

De dichter van bovenstaande regelen is natuurlijk de
toenmalige predikant, nl Theodorus van Bell.

O.

H. J. S.

AANKONDIGINGEN.

Een belangrijk boek.

Het eerelid van de vereeniging Herold dr. Ottocar Lorenz, professor in de geschiedenis, heeft een groot werk geschreven over genealogie, hetwelk hij aan de genoemde vereeniging heeft opgedragen. De titel is Lehrbuch der gesammten wissenschaftlichen Genealogie, Stammbaum und Ahnentafel in ihrer geschichtlichen, soziologischen und naturwissenschaftlichen Bedeutung, te Berlin bij Wilh. Herz (Bessersche Buchhandl). Het werk beslaat 489 bladzijden octavo en kost 8 Mark.

Het bevat de volgende onderdeelen: Inleiding over „Genealogie als Wissenschaft“, Erster Theil getiteld „Die Lehre vom Stammbaum“; Zweiter Th. „Die Ahnentafel“; Dritter Th. „Fortpflanzung und Vererbung“.

Reeds de titel van dit laatste gedeelte geeft aan dat dr. Lorenz de genealogie niet enkel als een historische, maar ook als een natuur-wetenschappelijke studie opvat. Zoo vindt men onder de hoofdstukken waarin dit laatste deel is gesplitst: I Vater, Mutter, Kinder; II Erblichkeit und Variabilität; III Physische und Moralische Vererbung; IV Vererbung pathologischer Eigenschaften; V Leben und Tod, Ueber den Begriff der Inzucht (1), Aussterben der Geschlechter. De genealogische studie treedt daarmee dus op een geheel nieuw terrein

Historische Genealogische en Heraldische Aanteekeningen betreffende het adellijk geslacht Stapert, door J. C. H. MATILE, Amsterdam 1895, in 4°. IX en 139 bl.

Daar het een zeldzaamheid mag genoemd worden, dat uitgebreide werken als het bovengenoemde in Nederland verschijnen, moeten we er, al is het een uitgave niet voor

(1) Huwelyken tusschen stam- of bloedverwanten.